

Stendur ikki so illa til í vinnuni

— sum summir prestar prædika

— Burturvið at tosa um djúptgangandi kreppu í fiskivinnuni segði Atli Dam í ólavskurøðuni tá hann umrøddi støuna hjá vinnuni. Hann segði:

Við árslok 1987 vóru vit rættiliga bjartskygd um góða Noregs/Sovjetsáttmálan, tí kvoturnar vóru nógv vaksnar og stovnsmetingarnar góðar.

Væntaðu tí eisini, at feskfiskaflotin fekk burturúr hesi øking, og veiddu feskfiskatrolararnir eisini fyrst í árinum útvið 3000 tons eystanfyrir. Fiskiskapurin minkaði tó burtur í einki, og er hetta eitt álvarsligt afturstig fyrir saltfiska/flakatrolararnar.

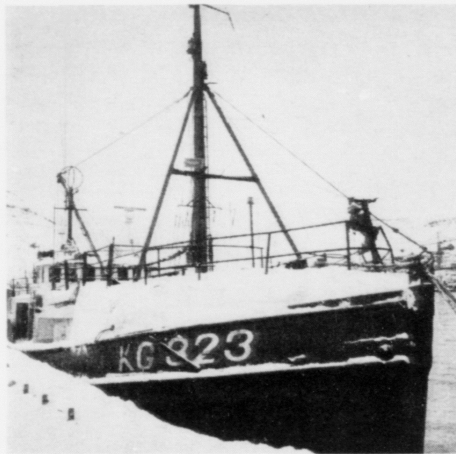
Á Flemish Cap er ongin veiða í ár, og hava saltfiskalinuskipini tí stórar trupulleikar. Eisini frystilubátarnir hava drigið ov lítið fyrra hálvár, men nú svartkalvatiðin er byrjað, sær frægari út.

Laksaveiðan innan 200 fjórðinga markið sveik heilt, og hesi skip leita nú eftir øðrum møguleikum. Talað verður um at royna eftir tunfiski og øðrum virðismiklum fiski á viðum havi. Landsstýrið stuðlar slíkari roynd.

Føroyaleiðirnar hava sum nevnt royst eina drúgvur og seinasta ár, og nóta- og idnaðarflotin átti við verandi prísnum at fingið eitt hampiligt ár.

Men í svartkjaftavinnuni, sum vit høvdu góðar vónir um á ólavsku í fjør í samband við, at skráðuleyst beinfritt flak kundi framleiðast og seljast fyrir góðan prís, eru vónirnar fjarðar munandi, og tungt tykist verða at koma viðari, nú tvey skip eru lögð vegna figgjartupulleikar.

Rakstrartølini fyrir 1987 sýna fyrir flestu skipabólkar frægari úrslit enn árin fyrir og hetta hóast lakari veiðu á Føroyaleiðunum, og tær umsóknir um serlán, ið innkomnar eru, prógva eisini, at ikki stendur so illa til í vinnuni, sum summir prestar prædika.

Laksaveiðan sveik heilt

Tað eru politikkarar og bløð, sum hava tikið sær rættin til at áseta — ella definera — at fiskivinnan er — Føroyar eru — í eini djúptgangandi kreppu, ja djypri enn nakrantíð fyrr.

Henda rættin eiga teir ikki og fáa hann heldur ikki, og hartil er slík tala heilt burturvið.

Eins burturvið sum trúttanin um, at ávisir samgonguflokkar ganga við duldum ætlanum um at sosialisera allan veiðuflotan, øll framleiðsluvirkini og alla fiskasølu, bert soleiðis fyrir »sportsins skuld« — sum tikið verður til.

So grunnum politiskum tjaki ber ikki til at luttaka í.

Nóta- og idnaðarflotin í tí frægara endanum

Vit áseta onga kreppu og viðganga heldur ikki, at ynski er um at jarðleggja vinnulivið, svøla fiskiflotan ella skapa húsagang.

Men vit dylja heldur ongar trupulleikar, dylja ikki tey tiltøk, eitt ábyrgdarstýri noyðist at seta í verk.

Tær skipanir, samtyktar eru fyrir at minka um veiðustrýtið á Føroyaleiðunum, mugu t. d. fremjast, hóast tað kenst sárt hjá onkrum, her er hugsað um økta meskavidd, størri minsta mark, ásett fiskidagatal, avmarkað loyvi til Føroyaekið o. s. fr.

Skeivur framleiðslu-og sölupolitikkur kemur okkum aftur um brekku

Tað stendur í dag greitt, at flakavinna, rikin so sum verið hevur, ongi livilíkindi eigur segði Atli Dam, m. a. tá hann viðgjørði spurningin um framleiðslu og sølu av fiskavörum. Hann segði:

Tað skerst ikki burtur, at okkara sölulíð hevur avgerandi ávirkan á framleiðsluval og marknaðarval, og harvið aftur á hverji fiskasløg høvuðsdenturin verður lagdur á.

Denturin hevur verið lagdur á at selja rávørur til idnaðin hjá øðrum, heldur enn meira viðgjørda og góðskaða vøru. Hetta er kanska skiljandi, tí tungt er at bróta upp úr nýggjum og tungt at koma inn á vardar marknaðir, men valið kemur okkum aftur um brekku, tí nú mugu vit igjøgnum eina tunga umskipan.

Tað stendur í dag greitt, at flakavinna, rikin so sum verið hevur, ongi livilíkindi eigur. Hesi hevur kunnað verið hildin upp við stóðugt økjandi stuðulsveitingum og umformdeilingum, men einaferð stóðgar hetta, tí onga staðni slepst eftir meir studjingi.

Vit mugu aftur í eina støðu, har tað, sum kreyst til renting og avdrátt av vinnutólum umframt lønir og kapitaltilvøkstur, fæst inn uttanifrá.

Ti er ein politikkur, har allir partar í meira mun enn nú, har veiðulíðið er »harmonika« í skipanini, merkja hvønn veg tað ber, so allir partar kunnu leggja seg í sela til tess at broyta gongdina.

Avmarkingarnar noyða okkum at veiða nærur øll fiskasløg, eisini tey biligar. Samfelagið hevur tí rindað fyrir at stingja partar av flotanum burtur frá virðismiklari fiskasløgum, men eisini tey má virkast fyrir at fáa meira fyriruttanløg. Tá tað t. d. ber til hjá íslendingum at fáa so munandi meira fyrir kongafisk, enn vit fáa, so má broyting henda.

